

[Finansministeren.]

mandslovgivning herhjemme, fraveget Princippet at lønne alene efter Arbejdsydelsen. Det ærede Medlem kan ikke være ubekendt med, at Reguleringstillægget, saa længe vi overhovedet har haft et Reguleringstillæg, har været graderet efter Tjenestemændenes Civilstand. Vi har haft et større Tillæg for gifte Mænd og dermed ligestillede, og gifte Mænd behøver jo i og for sig ikke at præstere et større Arbejde end de ugifte. Vi har og har hele Tiden haft en Graduering efter Alder, ved det 40de Aar for Tiden, tidligere ved det 35te. Heller ikke dette har noget at gøre med det Princip, at man udelukkende lønner under Hensyn til Arbejdsydelsen. Nej, dette Synspunkt er fastslaaet i det private Erhvervs Lønningsordning, men ikke i Statens. Ogsaa ved Ordningen med Alderstillæg fraviger man i Virkeligheden ret beset Princippet om udelukkende at lønne efter Arbejdsydelsen. Der er altsaa for saa vidt ikke Tale om noget nyt Princip ved Indførelsen af Børnetillægget. Man kan sige, det er et nyt Led i Princippet, og det har jeg ogsaa betonet, baade i min Forelæggelsestale og i Bemærkningerne til Lovforslaget, og jeg har understreget — og jeg siger det igen —, at ingen ved at stemme for dette binder sig til en Fortsættelse af Lovgivningen om Børnetillæg, naar vi kommer ind under normale Forhold.

Der har endvidere været Tale om Bemyndigelsen i § 3, og det ærede Medlem Frk. Anna Westergaard sagde herom, at det ærede Medlem gik ud fra, at denne Bemyndigelse ikke vilde benyttet uden efter Forhandling med Tjenestemandorganisationerne. Det har jeg egentlig ikke tænkt mig, men jeg kan sige til det ærede Medlem, at hvis der under Arbejdet med denne Sag, som utvivlsomt er af rent praktisk administrativ Art, skulde opstaa Spørgsmaal, som hører ind under Tjenestemandorganisationernes Forhandlingsret, saaledes som den er udformet i vor Tjenestemandlov, vil jeg selvfølgelig forhandle med Organisationerne; men jeg havde kun tænkt mig, at Bemyndigelsen skulde bruges til rent praktiske Foranstaltninger med Hensyn til Afregning, Tidspunktet for Udbetalingen o. s. v., og jeg vilde ikke paa Forhaand tro, at der kunde fremkomme noget Spørgsmaal, som falder ind under Forhandlingsretten. Men det vil naturligvis vise sig, naar jeg kommer til at arbejde mere med Sagen.

Det ærede Medlem Frk. Anna Westergaard brugte saa stærkt et Udtryk om den Stilling, som Repræsentanter for Central-

organisation II og Danmarks Lærerforening havde taget til Forslaget, som dette, at de havde nægtet at tiltræde det foreliggende Forslag. Denne Udtalelse er for stærk, det er ikke et Udtryk for den Stilling, som Repræsentanterne tog. De har udtrykkeligt betonet et Forbehold om, at de kunde have tiltraadt mit Forslag under de og de bestemte Forudsætninger, men at tale om en Nægtelse af at tiltræde Forslaget finder jeg er noget for stærkt.

Til det ærede Medlem Hr. Malchau skal jeg kun sige, at naar det ærede Medlem fremhævede, at der ved Udregningen af Udgiftstallet blev set bort fra to Grupper af Udgifter, som bliver medtaget ved Udregningen af Arbejdernes Pristal, „Skatter, Kontingenter m. v.“ og „Andre Udgifter“, tror jeg, det ærede Medlem tillægger dette Forhold en større Betydning, end det virkelig har, thi Spørgsmaalet er ikke, hvilke Grupper af Udgifter man skal have med, og hvilke man skal udelade, men hvorledes disse Grupper af Udgifter stiger i Forhold til det Basistal, man regner med; hvis det er Udgifter, som stiger proportionalt stærkt, er det en Fordel at have dem med, men stiger de proportionalt svagt, er det absolut en Fordel at være fri for dem. Derfor mener jeg ikke, man kan støtte noget stærkt Argument paa selve den Omstændighed, at Basis for Udregningen af Udgiftstallet er forskellig fra Basis for Udregningen af Pristallet.

Alfred Kristensen: Til det ærede Medlem Frk. Anna Westergaard vil jeg gerne blot bemærke dette, at Realiteten — den udbetalte Løn — eventuelt bliver den samme, hvad enten man har en Ordning med Tillæg eller Fradrag, men der er den Forskel, og den synes jeg er iøjnefaldende, at her, hvor der er Tale om Tillæg, Børnetillæg, gaar man ud fra det foreliggende Lovforslag som Hovedgrundlag, medens Hovedgrundlaget bør være Tjenestemandloven af 1931, og der vil der være Tale om Fradrag. Jeg synes, det er en væsentlig Forskel i selve det principielle.

Til den højtærede Finansminister vil jeg gerne blot sige, at det gør mig noget betænkelig og lidt bedrøvet at høre, at den højtærede Minister saa stærkt understreger den Forskel, der ved Afløbningen efter Tjenestemandloven af 1931 er mellem gifte og ugifte, ældre og yngre. Det er vistnok almindelig kendt af os alle, at der bestaar denne Forskel, men naar den fremhæves saa stærkt af den højtærede Minister, faar man en Følelse af, at det er Ministerens Op-